

[Gade]

mark vedtaget ved en folkeafstemning og i øvrigt vedtaget i alle andre lande. Hvis der er et af landene, hvor den ikke ratificeres, ja, så eksisterer den ikke, og så bliver der et nyt møde, og man går i gang med at kigge på, hvad man så skal. Det må vi ikke kalde genforhandling, men det er jo en beskrivelse af situationen.

Jeg lagde mærke til, at udenrigsministeren helt undlod at diskutere indholdet; det kaldte han detaljer. Det forekommer mig besynderligt, at det er en detalje at diskutere, om vi allerede nu skal lave en sammenkobling mellem EF og Vestunionen. Er det en detalje, om vi allerede skal gøre det nu? Det undrer mig, at regeringen anlægger det synspunkt.

Det undrer mig også, at regeringen lægger så brede linier frem i stedet for at diskutere mere konkret, når det dog er spillereglerne for masser af politik i de næste 5-6 år indtil næste regeringskonference. Det er jo de spilleregler, vi har, og det gælder både miljøpolitik, udenrigspolitik, retspolitik, uddannelsespolitik og kulturpolitik. Det kan vel ikke være detaljer, når vi er i en situation, hvor endnu flere af disse områder i realiteten bliver dansk indenrigspolitik.

Jeg synes, udenrigsministerens tale var for bred og for slap, og jeg kan ikke forstå, hvis regeringen vil gå ud i de næste måneders drøftelser med befolkningen uden at gå mere i detaljer. Jeg er også sikker på, at befolkningen vil reagere ved at kræve nøjere besked om punkter i traktaten: Hvorfor skal vi forpligtes på en diskussion om forsvarspolitik? Hvorfor skal vi forpligtes på en sammenkobling til Vestunionen? Hvorfor skal vi gå i gang med en økonomisk og monetær union? Hvorfor kunne vi ikke få bedre miljøbestemmelser?

Jeg vil opfordre regeringen til i de kommende drøftelser at være mere konkret end det, udenrigsministeren lagde op til her.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu er det ikke for at starte forfra, men jeg er nødt til at spørge hr. Gade: Hvis nu de 11 andre lande siger nej til en genforhandling, er det så hr. Gades opfattelse, at Danmark skal sige nej og dermed blokere de 11 andre landes mulighed for at gennemføre den union, som de og deres befolkninger har tilsluttet sig? Eller er det hr. Gades opfattelse, at Danmark derefter

må gøre det samme, som England gjorde i forbindelse med den sociale dimension: under-skrive og tillade de 11 andre lande at lave deres union, som vi så er uden for? Jeg synes, det er lidt interessant, for som jeg hørte det, hr. Gade sagde, var det den hårde linje, at Danmark skulle nægte under henvisning til kravet om enstemmighed i Romtraktaten og lade de 11 andre lande køre videre.

Når jeg spørger, så er det, fordi jeg af og til også har fornøjelsen at diskutere dette emne uden for dette hus, og en af de hårdeste modstandere plejer at være Jens Peter Bonde, og han kører jo da i al fald ikke det synspunkt, at vi skal kunne blokere for de andre. Han mener, at vi skal være udenfor, men han accepterer dog, at de 11 andre lande må have lov til at lave Unionen, hvis de er enige om det, mens vi så står uden for. Jeg synes, det er lidt spændende, hvis hr. Gade er mere rabiat end hr. Jens Peter Bonde og dermed mener, at vi faktisk skal benytte enstemmighedsprincippet i Romtraktaten til også at forhindre de 11 andre i at gennemføre noget, de er enige om. Jeg er interesseret i hr. Gades svar.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har nu altså sat mig for at skulle have svar på endnu et par spørgsmål fra hr. Gade i denne debat.

Det har været min opfattelse lige siden 1972, at Danmark havde et grundproblem i sin markeds politik, i og med at vi var det eneste nordiske land, der var medlem. Det tror jeg mange danskere har følt, og modstanderne i 1972 og i 1986 havde her, syntes jeg, et lodigt og interessant argument. Nu er der chancen for, at Sverige, Finland og forhåbentlig også Norge kan blive medlemmer i løbet af et par år. Tillægger SF det slet ingen betydning? Hvis Sverige, Finland og eventuelt Norge bliver medlemmer, er det så fortsat SF's opfattelse, at vi skal stå udenfor?

Jeg ser, at hr. Gade ryster på hovedet, jeg gentager derfor spørgsmålet: Hvis Sverige, Finland og muligvis Norge bliver medlemmer, er det så fortsat SF's opfattelse, at Danmark skal stå uden for Unionen?

Sverige og Finland søger på grundlag af unionstraktaterne. Hvis de bliver medlemmer, bliver det derfor på grundlag af unionstrakta-